

1993-2010

QUI SOM, D'ON VENIM

El nostre claustre de professors té disset anys de vida. Com succeeix en una formació musical, hi ha una ànima que l'alena i l'impulsa, en aquest cas és la Mercè Company. Ella i la Gisela són dues de les persones que continuen a bord des que al 1993 Aula de Lletres, Escola de les Arts Escrites, va iniciar la seva singladura. Al llarg de la travessa s'hi han anat embarcant un bon grapat de companys de l'ofici de diferents branques; uns s'hi han quedat un temps, uns altres han marxat a la recerca dels seus propis mars, i uns altres han tornat a terra mentre el vaixell d'Aula de Lletres ha continuat fent camí, sempre, oferint el seu ensenyament a qui el vulgui aprehendre.

Com en tot viatge no han faltat les tempestes, els temporals i els xim-xim; hem escoltat cants de sirena i veus xopes de saviesa, hem gaudit d'intenses xerrades a l'entorn d'un foc simbòlic i d'una literatura real. Hem rigut, ens hem enamorat i ens hem separat; han nascut fills i néts; han mort parelles, pares i amics propers i s'han fet noves parelles. Hem ajudat a parir ja no sabem quantes novel·les, quants contes i quants poemes; hem llegit i hem escrit, hem publicat i hem deixat al calaix i, sobretot, hem après. Hem après dels companys i dels alumnes, i els alumnes han après dels companys i dels professors.

També hem après que no és fàcil formar un claustre de professors per ensenyar el propi ofici, perquè representa dirigir una orquestra de diversos instruments al compàs d'una sola batuta; cal que cada intèrpret mantingui la seva personalitat i singularitat però alhora que s'apresti a unificar la veu; cal que li agradi la música triada i l'estil, reconèixer que si en realitat vol tocar heavy metal no se sumi a una banda de jazz pel sol fet de pujar a l'escenari. També hem descobert que és important que cada professor tingui el seu propi projecte i recorregut literari, perquè no caigui en la temptació de fer-se seu l'alumne, el seu projecte o projectar-se en ell.

Nosaltres vam ser una gran orquestra a l'inici de la travessa, fa disset anys, ara som una orquestrina que ha après a afinar els instruments i a tocar tots al compàs perquè

la melodia soni harmoniosa, amb els sons desgranats on es distingeixen els greus i els aguts, els instruments de vent i els de corda.

Ara som set professors. Tots escriptors, tots amb el nostre propi projecte i amb recorreguts i experiències diverses que sumen i ens enriqueixen. Transmetem els nostres coneixements en la mateixa sintonia, ens comprometem amb l'alumne i la seva obra i no ens ve d'una hora ni d'un parell de classes més, perquè cap de nosaltres depèn econòmicament de l'escola i això ens permet tenir alumnes, no clients, i oferir a cada inici de curs només les places que podem atendre segons les nostres disponibilitats professionals i personals.

Estem molt contents de celebrar el nostre 17è aniversari, però el que més ens alegra és arribar com ho fem: disfrutant les classes i preparant el nou curs amb molta cura de seleccionar bé les persones perquè els vents ens siguin favorables i tinguem una bona travessa.

EL PROFESSORAT

Carlos Peramo. Escriptor, escriptor i escriptor, i, ah!, profe de l'Aula de Lletres perquè diu que amb ell l'Aula de Lletres, d'on va ser alumne (de 1993 a 1995), va ser generosa. L'obsessió i el suspens solen ser l'atmosfera de les seves històries, fins i tot les que ha escrit per nanos. Podeu comprovar-ne el pols que té amb *ME REFIERO A LOS JÁTAC. II Premi Bruguera, 2007* (en pdf a l'apartat 1rs cap.) Però no us diem res de l'atmosfera i tensió de la propera, que sortirà publicada a la mateixa editorial. Ja us avisarem. Té al seu càrrec els alumnes que cursen la penúltima etapa del cicle de novel·la i els cursos d'escriptura en col·laboració amb l'Associació Amics de l'UAB.

Josep Gòrriz. En paraules seves: «Vaig fer la carrera de Filologia pensant que era la millor manera d'aprendre a escriure i resulta que allà no n'ensenyaven, així que vaig fer els primers passos intuïtivament, com tanta gent. Després vaig caure a la trampa dels eixos transversals: algú va proclamar que la literatura infantil i juvenil només tenia sentit com a suport per a les classes de llengua i d'ètica –el que abans es deia literatura doctrinal– i vaig començar a fer llibres amb personatges irreals que havien de servir de model a centenars de nens *hiperactius*. No m'ha sigut fàcil trobar i seguir el camí bandejat, però ha valgut la pena; si no, no hauria escrit tantes històries per nanos i joves, ni ara estaria abduït escrivint una llarga novel·la per adults. El meu deute amb l'Aula de Lletres –que no és deute, sinó passió– consisteix a ensenyar i difondre generosament el que he après i agrair que em permeti fer el salt temporalment al claustre de professors per treballar amb la meua novel·la». A l'apartat 1rs capítols trobaràs una mostra del seu estil.

Pilar Clemente. Escriptora. És una magnífica profe de l'Aula de Lletres perquè s'identifica amb els alumnes que mai no els sembla bé allò que escriuen. Entre manies i la responsabilitat que té com a profe, encara no entenem com va ser capaç d'enviar un conte al premi de la Renfe. Quan va ser escollit entre 1.139 narracions i se'n va endur el 3r premi no s'ho creia. Nosaltres sí, però no ens fa cas. Què n'opines tu? El trobaràs en pdf a l'apartat 1rs. capítols. És qui endinsa als nous alumnes en l'aprenentatge de la llengua aplicada.

Octavi Egea. Autor de narrativa, teatre i de guions cinematogràfics. (Premi Europa per El diari d'Olivia Moore). Té força obra publicada i estrenada. També ha fet les traduccions i adaptacions de musicals com Siete novias para siete hermanos, Grease o Cantando bajo la lluvia. Guardonat amb premis tant en narrativa com en teatre, el darrer va ser el Premi Octubre, 2007 per LOST PERSONS AREA, que es va estrenar a BCN, el 10 de set. de 2009, al Teatre del Raval, sota la direcció de Josep Costa, amb el títol de PERDUTS. Te n'ofereim un tast a l'espai 1rs capítols. Té el seu càrrec la formació en dramaturgia quan té temps per dedicar-s'hi.

Josep Giralt. Escriptor. Llicenciat en Filologia Hispànica, professor-tutor a la UNED de Terrassa i especialista en Cervantes, el Siglo de Oro i Literaturas Hispánicas, intenta transmetre (amb força èxit!) l'amor per la literatura als joves de l'IES Torre del Palau, a Terrassa. Alhora es resisteix a donar per acabada la seva novel·la d'un pícaro del segle XXI (que no és El Lazarillo de Tormes). Hem aconseguit convèncer-lo perquè surti una estona del seu estudi-monestir i es faci càrrec dels seminaris trimestrals sobre **Literatura per a Escriptors**, que hem programat enguany, i comparteixi amb nosaltres tot el què sap.

Gisela Asensio. Escriptora quan pot. Quan la feina d'edició de llibres de text, d'elaboració de plans lectors, de lectures d'editorials, de cap d'estudis, de profe de l'Aula de Lletres i de mare del Maure i la Cèlia la deixen, escriu. Ara enllesteix una novel·la ambiciosa als estius i un recull de contes per adults. Abans que neixés el Maure va tenir temps d'escriure una novel·la per a infants per a la Cèlia, la gran. Aprofita-ho i fes-hi una ullada (el trobaràs en pdf on ja saps), i per l'any que ve sortirà publicada la que ha escrit pel Maure. És qui us informa per telèfon i mail i té al seu càrrec els grups que cursen l'etapa entremitja de formació en novel·la (tècniques i llengua) i els cursos d'escriptura en col·laboració amb l'Associació Amics de l'UAB.

Mercè Company. Escriptora, guionista de cinema i de TV i dramaturga. Ha conreat tots els gèneres, excepte la poesia. Ha publicat més de 180 títols, li han donat un grapat de premis, entre ells la Medalla d'Honor de BCN, per la trajectòria professional (2000) i té part de l'obra traduïda a 26 idiomes. Després d'un parèntesi de nou anys (1994-2003) ha retornat a la literatura amb l'obra EL FILL DEL PASSAT. En pots fer un tast en pdf. Ara amenaça en treure una novel·la *només per a adults* si el nou front obert en dramàtúrgia la deixa. És la directora d'Aula de Lletres, i com a profe, és qui es fa càrrec del curs d'inici dels nous alumnes i, després, de la darrera etapa del cicle.

I per últim, si tens curiositat per veure els nostres inicis, i, sobretot, el context que aleshores hi havia, com va ser rebuda l'Aula de Lletres i els comentaris que es feien (plens d'excepticisme) vers l'aprenentatge de l'escriptura per comparar-ho amb el context d'ara, pots fer una ullada en aquesta mostra de recull de premsa de l'any 1994. Disfruta-ho!

(Trobaràs el **Recull de premsa 94** en en pdf a la part inferior, va com a document adjunt en aquest mateix)